

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Ingezonden brief

Kruiff, J. de

Citation

Kruiff, J. de. (1990). Ingezonden brief. *Bestuurskundige Berichten*, 5(1), 12-13. Retrieved from <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233313>

Version: Publisher's Version

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233313>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

ment" van Paul 't Hart⁴. Hierin stelt hij dat hevige consensus binnen een groep kan leiden tot geweldige fiasco's. Grotere diversiteit en meer strijd tussen de besluitvormers onderling hebben een veelzijdiger afweging tot gevolg. Iets hiervan proef ik in de casus van de ruimtenood van Den Haag. In de nota "Geef Den Haag de ruimte!" (1988) wordt een enorme woningbehoefte voorspeld. De gemeenteraad van Leidschendam twijfelt aan de raming, zet vraagtekens bij de aantrekkelijkheid van het woongebied en baseert een beroepschrift op milieuhygiënische overwegingen. Uiteindelijk gaat de woningbouw er toch van komen, aangepast aan de eisen van de randgemeenten. Deze aanpassing voorkomt misschien het nare beeld van grote aantallen leegstaande, onaantrekkelijke in een onaangenaam milieu staande woningen en zo heeft Leidschendam terecht en gelukkig kansen gehad om het beleid te bepalen.

1. De volledige versie van het onderzoeksrapport: W. Derksen, J. Pronk, Het regionale gat bestaat nog steeds, Alphen a/d Rijn, 1990.
2. W. Derksen, 'Centrale sturing van lokale waarden', In: Het schip van staat, Beschouwingen over recht, staat en sturing, Zwolle, 1985, pp. 237-260.
3. W.J.M. Kickert, H.J. Aquina, A.F.A. Korsten, Planning binnen de perken, Nieuwe zienswijzen op planning in het openbaar bestuur, Tweede druk, Zeist, 1989.
4. P. 't Hart, Groupthink in government, A study of small groups and policy failure, Leiden, 1990.

INGEZONDEN BRIEF

Met stijgende verbazing heb ik het artikel "Promotie OV-kaart" van Ingrid Quarles in de vorige Bestuurskundige Berichten gelezen. Hierin geeft zij namelijk blijk van een verbijsterend gering milieubewustzijn, zeker voor iemand die niet veel ouder is dan de Club van Rome. Als een student al niet uit de auto te krijgen is, wie dan wel. Je zou toch alle hoop in de mensheid verliezen. Aangezien ik op dat moment in de BIL-kamer was, en je in gebouw 5 tegenwoordig met geen mogelijkheid meer behoorlijk zelfmoord kunt plegen, laat staan in de kelder, schrijf ik hier mijn frustraties op.

Haar betoog luidt in het kort als volgt: Je mag tegenwoordig als student je auto niet meer voor gebouw 5 parkeren. Zo worden verbuiten-Leiden-wonende studenten gedwongen om of met de fiets of met het openbaar vervoer te komen. Blijkbaar willen ze ons toch nog die OV-kaart aansmeren. We hebben als hardwerkende studenten met een overvol programma echter helemaal geen tijd om met het openbaar vervoer te reizen. In de bus studeren gaat niet in verband met de hobbelige wegen, en je fiets kun je ook amper kwijt. En tot slot: als hoogleraren en medewerkers wél hun auto en fiets (in de overdekte stalling) mogen stallen, waarom de van-ver-komende studenten dan niet?

Zonder verder op de veronderstellingen van haar artikel in te gaan -waarom vinden bepaalde studenten het nodig om ver buiten Leiden te wonen? Is dit niet bij uitstek de groep die blij zou moeten zijn met de eventuele OV-kaart?- wil ik graag enige oplossingen aandragen voor Quarles' centrale probleem, dat van de reistijden. Zij heeft gelijk: bussen rijden over hobbelige wegen, auto's staan tenminste rustig in de file, en dat studeert wel zo lekker. Maar op dat probleem, beste Ingrid, hebben ze inmiddels iets gevonden: treinen. Dat zijn langwerpige gele dingen die de hobbelige wegen omzeilen en waarin je redelijk kunt studeren. Bovendien stoppen sommige daarvan ook in Leiden. Ideaal

voor studenten dus eigenlijk. Mocht je echter nog steeds moeite hebben je overvolle programma (Bestuurskunde, zei je toch?) af te werken, dan raad ik je aan om bij Minerva te gaan. Daar zitten meer mensen met ongeveer jouw probleem. Je kunt er altijd makkelijk parkeren, studeren gaat er ook prima, dus per saldo kost het weinig tijd.

Als ook dan je problemen nog niet verholpen zijn, wordt het tijd voor harde actie. En aangezien men in Nederland niet meer te mobiliseren is (Ga je mee demonstreren? -Alleen als ik m'n auto kwijt kan) moet je maar 'ns naar China gaan (in het vliegtuig kun je perfect studeren). Dan moet je die studenten daar, op het Helse-Vrede-Plein, eens vertellen dat het hier ook helemaal niet zo democratisch gaat als zij misschien wel denken. Dat je hier studenten hebt die hun auto niet mogen parkeren, en de hoogleraren wel. En dat het wel lijkt of de regering liever wil dat je op hun kosten met de trein reist, maar daar heb je hier veel te weinig tijd voor, het is namelijk wel vijf minuten lopen van de faculteit naar het dichtstbijzijnde station. Want ze mogen daar dan misschien met veel zijn, en te weinig rijst hebben, maar hier valt het leven ook niet mee hoor, want ook hier zijn veel studenten, met allemaal overvolle programma's en te weinig tijd. En misschien, wie weet, dat je die Chinezen achter je krijgt, dat ze je begrijpen en dat ze mee willen doen, dat je gewoon wereldwijd een studentenprotest weet te ontketenen. En dan, met een beetje geluk, kunnen we over een paar jaar zeggen dat de studenten het overal beter hebben. Dat ze in China meer democratie hebben, in Rusland een schoner milieu, in Afrika betere gezondheidszorg, en dat wij hier in Nederland genieten van minder hobbelige wegen en meer fietsenrekken. Zeg me dat het niet zo is.

Job de Kruiff

De Anti-Afpak Partij: 'Dat je je auto niet kunt parkeren, dat vind ik nou discriminatie'

Mare 1 februari 1990

De Anti-Afpak Partij is een partij die zich inzet voor de rechten van studenten die hun auto niet mogen parkeren op de campus. De partij heeft recentelijk een manifestatie georganiseerd op het Helse-Vrede-Plein in Leiden. De manifestanten hebben hun onvrede uitgesproken over de discriminatie die zij ervaren ten opzichte van de medewerkers en hoogleraren die wel hun auto's mogen stallen op de campus. De partij heeft ook een petitie ingediend bij de gemeenteraad van Leiden, waarin wordt verzocht om de parkeerbeleid te herzien.

De partij heeft ook een petitie ingediend bij de gemeenteraad van Leiden, waarin wordt verzocht om de parkeerbeleid te herzien. De partij heeft ook een petitie ingediend bij de gemeenteraad van Leiden, waarin wordt verzocht om de parkeerbeleid te herzien. De partij heeft ook een petitie ingediend bij de gemeenteraad van Leiden, waarin wordt verzocht om de parkeerbeleid te herzien.

De partij heeft ook een petitie ingediend bij de gemeenteraad van Leiden, waarin wordt verzocht om de parkeerbeleid te herzien. De partij heeft ook een petitie ingediend bij de gemeenteraad van Leiden, waarin wordt verzocht om de parkeerbeleid te herzien. De partij heeft ook een petitie ingediend bij de gemeenteraad van Leiden, waarin wordt verzocht om de parkeerbeleid te herzien.

uit MARE 1 februari 1990

REACTIE

De heer De Kruiff heeft helaas de essentie van mijn kritiek gemist. Eénzijdig democratisch is beslist (vanuit de universiteit) dat er geen auto's van niet-medewerkers op het terrein mogen. De student wordt weer eens niets gevraagd, we worden weer in een hoek gedrukt, net als bij de eventuele instelling van de OV-jaarkaart.

Ingrid Quarles